

Artikel 24

Uden at det berører artikel 23, stk. 1, kan enhver berettiget person anmode de kompetente myndigheder i en kontraherende stat om at træffe afgørelse om anerkendelse eller ikke-erken- delse af en foranstaltning, der er truffet i en anden kontraherende stat. Proceduren afgøres efter loven i den stat, som anmodningen rettes til.

Artikel 25

Myndighederne i den stat, som anmodningen rettes til, er bundet af de faktuelle forhold, hvor- på myndigheden i den stat, hvor foranstaltningen er truffet, støttede sin kompetence.

Artikel 26

1. Hvis foranstaltninger, der er truffet i en kon- traherende stat, og som er eksigible dér, kræver fuldbyrdelseshandlinger i en anden kontraherende stat, skal de efter anmodning fra en berettiget part erklæres for eksigible eller registreres med henblik på fuldbyrdelse i denne anden stat efter den procedure, der er foreskrevet i denne stats lov.
2. De enkelte kontraherende stater skal anvende en enkel og hurtig procedure, når de tager stilling til eksigibiliteten eller registreringen af en foranstaltning.
3. Eksigibilitet eller registrering kan alene af- slås af en af de grunde, der er nævnt i artikel 23, stk. 2.

Artikel 27

Med forbehold af den efterprøvelse, der er nødvendig for anvendelsen af ovenstående artikler, må en truffen foranstaltning ikke efterprøves med hensyn til sagens realitet.

Artikel 28

Foranstaltninger, der er truffet i en kontrahe- rende stat, og som er blevet erklæret for eksigible eller er blevet registreret med henblik på fuldbyrdelse i en anden kontraherende stat, fuld- byrdes i denne anden stat, som om de var truffet af myndighederne i den pågældende stat. Fuld- byrdelsen foretages efter loven i den stat, som anmodningen rettes til, inden for denne lovs grænser under hensyntagen til barnets bedste.

KAPITEL V
SAMARBEJDE

Artikel 29

1. Hver kontraherende stat udpeger en central- myndighed til at varetage de opgaver, der pålægges en sådan myndighed ved denne konvention.
2. Forbundsstater, stater med mere end ét rets- system og stater, der har selvstyrende terri- toriale enheder, kan udpege mere end én centralmyndighed og angive disses territori- ale eller personlige kompetence. Stater, som har udpeget mere end én centralmyndighed, angiver den centralmyndighed, som alle henvendelser kan rettes til med henblik på videresendelse til den kompetente central- myndighed i den pågældende stat.

Artikel 30

1. Centralmyndighederne samarbejder indbyr- des og fremmer samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres respektive stater med henblik på at opfylde denne kon- ventionens formål.
2. De tager i forbindelse med anvendelsen af denne konvention de forholdsregler, der er hensigtsmæssige for at formidle oplysninger om retsfor skrifter og om de tjenester, der er til rådighed i deres stater vedrørende beskyt- telsen af børn.

Artikel 31

Centralmyndigheden i en kontraherende stat tager enten direkte eller gennem offentlige myn- digheder eller andre organer alle nødvendige forholdsregler for:

- a) at fremme de henvendelser og yde den bi- stand, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt i dette kapitel;
- b) ved mediation, mægling eller tilsvarende midler at fremme mindelige aftaler om be- skyttelse af et barns person eller formue i si- tuationer, der er omfattet af denne konventi- on;
- c) efter anmodning fra en kompetent myndig- hed i en anden kontraherende stat at yde bi- stand ved opklaringen af, hvor et barn befin- der sig, når der er tegn på, at barnet befinder sig på den pågældende stats område og har behov for beskyttelse.